

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15C/255/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514202515
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2514202515.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: F. L., Z.. XX.XX.XXXX, B. V. Č.. XXX, XXX XX V., o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 21,57 eura, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 11.04.2014 (špecifikovanou dňa 19.3.2015) domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 293,37 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 28,61 €, úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 292,31 € od 27.03.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovanej. Ďalej uviedol, že dňa 01.12.2003 postupca a žalovaná uzatvorili zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa poskytla žalovanej peňažné prostriedky, pričom podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností sú upravené v tejto zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Predmetom zmluvy zo dňa 01.12.2013 bolo poskytnutie kontokorentného úverového rámca vo výške 10.000,-Sk, pričom žalovaná sa transakciami na účte dostala do nepovoleného prečerpania. Dňa 31.5.2004 sa zmluvné strany dohodli na základe Dodatku č. 1 na navýšenie úverového rámca na sumu 19.000,-Sk. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 807,72 €, ktorá pozostávala z istiny 712,31 €, riadneho úroku vo výške 1,06 € a úroku z omeškania vo výške 94,35 € v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávky. Žalovaná odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žaloby uhradila sumu 420,-€, preto dlžná suma k tomuto dňu je 293,37 €, ktorá pozostáva z istiny 292,31 € a riadneho úroku vo výške 1,06 €. Úrok z omeškania vo výške 28,61 € predstavuje súčet úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne za obdobie od 28.6.2013 do 26.3.2014.

Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila, že s touto nesúhlasí, nakoľko od podania žaloby na súd dňa 11.4.2014 splácala dlh - istinu naďalej, a to úhradami od 25.4.2014 do 18.9.2014 v celkovej výške 307,31 eura na účet č. XXXXXXXXX variabilný symbol, čo preukázala predloženými výpismi z účtu.

Žalobca po doručení mu písomného vyjadrenie žalovanej, pred začatím pojednávania vo veci, písomným podaním doručeným súdu dňa 22.1.2015 zobral svoju žalobu v časti zaplatenia sumy 307,31 € späť, pričom žiadal aby bola teda žalovaná zaviazaná k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 14,67 €

(zvyšok uplatňovaných úrokov z omeškania za obdobie od 28.6.2013 do 26.3.2014 v žalobe), úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 292,31 € od 27.3.2014 do 28.4.2014 vo výške 2,18 €, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 282,31 € od 29.04.2014 do 26.05.2014 vo výške 1,78 €, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 272,31 € od 27.05.2014 do 26.06.2014 vo výške 1,90 € a úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 262,31 € od 27.06.2014 do 14.07.2014 vo výške 1,04 € (t.j. úroky z omeškania v celkovej výške 21,57 €). Okresný súd Piešťany uznesením č.k. 15C/255/2014 - 59 zo dňa 14.5.2015 konanie v časti zaplatenia sumy 307,31 € zastavil s tým, že súd bude ďalej konať o zaplatení úroku z omeškania vo výške 14,67 € (zvyšok uplatňovaných úrokov z omeškania za obdobie od 28.6.2013 do 26.3.2014), úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 292,31 € od 27.3.2014 do 28.4.2014 vo výške 2,18 €, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 282,31 € od 29.04.2014 do 26.05.2014 vo výške 1,78 €, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 272,31 € od 27.05.2014 do 26.06.2014 vo výške 1,90 € a úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 262,31 € od 27.06.2014 do 14.07.2014 vo výške 1,04 €. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.06.2015.

V písomnom podaní zo dňa 28.9.2015 zástupca žalobcu uviedol, že doručenkou k odstúpeniu od zmluvy nedisponuje, v zmysle bodu 10.3. Všeobecných obchodných podmienok sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní.

Zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný, svoju neúčast' ospravedlnil, súhlasil, aby súd rozhodol bez jeho účasti ako i účasti žalobcu, preto súd vec prejednal preto bez účasti žalobcu postupom v zmysle v § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením sa s listinnými dôkazmi: zmluvou o kontokorentnom úvere, dodatkom č. 1 k zmluve o kontokorentnom úvere, odstúpením od zmluvy, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o postúpení pohľadávok, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Výsluchom žalovanej mal súd za potvrdené uzatvorenie zmluvy o kontokorentnom úvere. Čo sa týka doručenia odstúpenie od zmluvy, k tomu sa nevedela vyjadriť, t.j. či jej bolo doručené.

Zo zmluvy o kontokorentnom úvere uzatvorenej dňa 01.12.2003 medzi spoločnosťou: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovanou súd zistil, že jej predmetom bolo poskytnutie kontokorentného úveru číslo: XXXXXXXXXXXX/X/X žalovanej ako dlžníkovi, pričom zmluva obsahovala výšku úverového rámca 10.000,-Sk a podmienky splácania. Ako číslo sporožirového účtu dlžníka (žalovaného) bolo uvedené: XXXXXXXXXXXX/XXXX. Z Dodatku č. 1 k zmluve o kontokorentnom úvere uzatvorenej dňa 31.5.2004 medzi spoločnosťou: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovanou súd zistil, že zmluvné strany sa dohodli na zmene výšky úverového rámca, a to na sumu 19.000,-Sk.

Z písomnosti právneho predchodcu žalobcu (spoločnosť: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653) zo dňa 9.5.2011 označenej ako odstúpenie od zmluvy, súd zistil, že v nej žalovanej oznamuje, že v súlade s obchodnými podmienkami týmto odstupuje od zmluvy, na základe ktorej jej bolo poskytnuté povolené prečerpanie k bežnému účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, a to s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia a zároveň týmto vyhlasuje mimoriadnu splatnosť tohto povoleného prečerpania.

Podľa bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), pri doručovaní písomnosti poštou sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2013 spoločnosti: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 súd zistil, že jej obsahom bolo oznámenie pre žalovanú, že pohľadávka z nepovoleného prečerpania na účte FO, číslo úveru/číslo účtu: XXXXXXXXXXXX bola postúpená na žalobcu.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 a prílohy č. 1 k nej vyplýva, že zmluvnými stranami boli postupca: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a postupník: žalobca a jej predmetom bola dohoda zmluvných strán o odplatnom postúpení

pohľadávok za podmienok uvedených v zmluve. Z Čl. I zmluvy vyplýva, že postupca má záujem postúpiť postupníkovi pohľadávky uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 k zmluve. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 (z ktorej žalobca odvodzoval svoj nárok uplatnený touto žalobou) vyplýva, že sa jedná o pohľadávku z nepovoleného prečerpania na účte FO, číslo účtu: XXXXXXXXXX, pôvodné číslo účtu: XXXXXXXXXX, a to F.J. L., Z.. XX.XX.XXXX. Počet dní omeškania je uvedený 777.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 120 ods. 1 prvá veta O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p., súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu 01.12.2003, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom dňu 1.12.2003, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom dňu 1.12.2003, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom dňu 1.12.2003, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení novely zák. č. 150/2004 Z.z. účinnej od 1.4.2004, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona (1.4.2004) sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. T

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil ten záver, že žaloba nebola podaná dôvodne.

Ako zo samotnej žaloby vyplýva, žalobca si nárok na zaplatenie žalovanej sumy uplatňuje zo zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 1.12.2003, pričom pohľadávka z tejto zmluvy mala byť na neho postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013. Súd sa preto v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pričom v tejto súvislosti poznamenáva, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Aktívnu vecnou legitímáciou sa pritom rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie tejto žaloby, nakoľko súdu nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Žalobca predložil síce fotokópiu zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013, od ktorej žalobca odvodzoval svoje nástupníctvo vo veci, no z Prílohy č. 1 k tejto zmluve (obsahujúcej špecifikáciu postupovaných pohľadávok) však vyplýva, že postupovaná pohľadávka bola špecifikovaná ako pohľadávka z nepovoleného prečerpania na účte FO, číslo účtu: XXXXXXXXXX, pôvodné číslo účtu: XXXXXXXXXX, a to F. L., Z.. XX.XX.XXXX. V oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2013 bolo číslo postupovanej pohľadávky: XXXXXXXXXX. Z uvedeného vyplýva, že predmetom postúpenia nebola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o kontokorentnom úvere, nakoľko zmluva o kontokorentnom úvere bola identifikovaná číslom úveru: XXXXXXXXXX/X/X a číslom sporožirového účtu žalovaného: XXXXXXXXXX/XXXX. Z uvedeného vyplýva, že číslo postupovanej pohľadávky uvedené v Prílohe č. 1 je odlišné od čísla uvedeného v zmluve o kontokorentnom úvere. Z

uvedeného súd vyvodil záver, že predmetom postúpenia bola (zrejme) iná pohľadávka než pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania.

Súd v tejto súvislosti uvádza, že žalobca, resp. jeho zástupca bol v rámci predvolania na pojednávanie súdom poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., pričom predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávky, resp. iný relevantný dôkaz preukazujúci jeho aktívnu legitimáciu v konaní z titulu postúpenia pohľadávky súdu nepredložil. Je potrebné uviesť, že uvedený nedostatok nebol dôvodom na postup súdu podľa § 43 O.s.p. (odstránenie väd návrhu), nakoľko žalobca súdu predložil dôkazy, avšak tieto nepreukazovali jeho aktívnu legitimáciu.

Žaloba nebola dôvodná ani z dôvodu, že právo uplatnené touto žalobou bolo premlčané. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol záväzkový právny vzťah na základe uzatvorenej zmluvy o kontokorentnom úvere, v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi peňažné prostriedky formou povoleného prečerpania - kontokorentného úveru. Uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pri ktorej žalovaná vystupovala v pozícii spotrebiteľa (§ 3 ods. 2 citovaného zákona) a právny predchodca žalobcu v pozícii veriteľa (§ 3 ods. 1 citovaného zákona). Svojim charakterom je nutné túto zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu, resp. typovú zmluvu v zmysle § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, a to z dôvodu, že jej obsah bol pre žalovanú právnym predchodcom žalobcu vopred pripravený, žalovaná nemala možnosť obsah tejto zmluvy žiadnym spôsobom ovplyvniť. Z dikcie ustanovenia § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je zřejmé, že za spotrebiteľskú (predchádzajúce označenie „typovú“) zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Je potrebné zdôrazniť, že irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník). Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva uzavretá právnym predchodcom žalobcu a žalovanou v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah žalovaná nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačný. Taktiež bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že v súlade s obchodnými podmienkami týmto odstupuje od zmluvy, na základe ktorej jej bolo poskytnuté povolené prečerpanie k bežnému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, a to s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia a zároveň týmto vyhlasuje mimoriadnu splatnosť tohto povoleného prečerpania. Podľa bodu 10.3 VOP ako ja tvrdenia samotného žalobcu sa pri doručovaní písomnosti poštou zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní, z čoho možno vyvodiť, že táto sa považuje za doručení dňa 12.5.2011 (tretí deň po 9.5.2011), týmto dňom (12.5.2011) sa teda považovalo odstúpenie od zmluvy za účinné.

Súd sa s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. musel zaoberať ex offio otázkou premlčania uplatneného nároku. V danom prípade platí osobitná premlčacia doba v dĺžke dva roky, pretože súd je toho názoru, že žalobca sa v prejednávanej veci domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovanej, pretože sa jedná o plnenie, ktoré vyplýva z odpadnutého právneho dôvodu. Týmto právnym dôvodom, ktorý odpadol, je zmluva o kontokorentnom úvere, ktorá bola zrušená z dôvodu odstúpenia od zmluvy z iniciatívy samotného žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Objektívny začiatok plynutia premlčacej doby pri vydaní plnenia z bezdôvodného obohatenia (v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) nastáva dňom, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, čo v prejednávanej veci bolo dňa 13.5.2011, t.j. deň nasledujúci po dni účinnosti odstúpenia od predmetnej zmluvy a dvojiročná premlčacia doba uplynula teda 13.5.2013. V deň podania žaloby (jej doručenia na súd), t.j. 11.04.2014, už dvojiročná premlčacia lehota teda uplynula. Keďže došlo k premlčaniu hlavného záväzku (istiny), došlo aj k premlčaniu príslušenstva - úroku z omeškania, preto súd nemohol žalobe vyhovieť a túto musel z dôvodu premlčania zamietnuť v celom jej rozsahu.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., k jeho aplikácii súd uvádza, že toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle

§ 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa žalovaná premlčania sama dovoľavala. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a žalovanej, ako úspešnému účastníkovi konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žalovaná návrhom neuplatnila priznanie náhrady trov tohto konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)